

kot sta se s Francetom; ljubila se bova in si bova zvesta v sreči in nesreči.«

Objela sta se z mladeničem iskreno in prisrčno v znamenje, da sta postala neločljiva prijatelja.

In Tonček je bil zopet vesel. Skozi okno je zagledal svetel dan, prvi v novem letu.

Blagoslavljal ga je angel varih. Da bi ga blagoslavljal vso pot skozi življenje! Ivo Tratnik.

Pismo našega cesarja Franca Jožefa — otrokom.

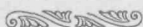
Ganljive so besede, ki jih je izpregovoril naš častitljivi vladar mladini naše velike države:

»Ako se ob robu groba v tako resnem času obračam do vas, ljubljena deca, storim to iz več vzrokov.

Prvič ste bili vi vselej veselje in tolažba, da, velikokrat v težkih časih mojega dolgega življenja edina uteha in edina radost vašega cesarja in kralja. Če sem vas videl, me je zadel v senčnih dneh mojega zemeljskega bivanja zopet enkrat solnčni žarek. Vi ste, ljubi otroci, ki ste v srcu vašega kralja in cesarja najgloblje zapisani, vi ste cvetke moje države, dika mojih narodov, blagoslov njihove bodočnosti. Pa ne samo vašemu cesarju in kralju ste najljubši, še nekemu drugemu, pred katerim so celo najmočnejši tega sveta slabotne stvari — Bogu, našemu Gospodu —. V vaših očeh žari še luč neskaljene nedolžnosti, okoli vas je še raj in nebesa. Bog je vsemogočen. V njegovih rokah je usoda narodov. Njegovi volji se vse klanja, po njem se ravnajo zvezde in ljudje. Da bi ta vsemogočna roka božja čuvala in obvarovala Avstro-Ogrsko, da bi ji podelila zmago nad številnimi sovražniki, da bi se po zmagi okrepila na božjo čast in proslavo, to je edino, kar po bolestipolnem življenju še želim. To je bila moja želja, ko sem tako mlad in poln nad

zasedel prestol svojih očetov. To bo tudi moja želja, ki bo morda kmalu splavala preko mojih umirajočih usten kot beseda zadnje ljubezni in skrbi za moje dežele, za moje narode. Bog vse vodi, in sicer tako, kakor njemu dopada. Mi ljudje ne zmoremo nič preko njega in brez njega. Ker ste vi, ljubi otroci, Bogu najbliže, vas prosi vaš cesar in kralj: Molite, da nas blagoslovi in da podeli milost naši zadevi. Bog uslišuje molitev nedolžnih, ker jih ljubi, ker v njih vidi svojo podobo. Zato ne prenehajte moliti s sklenjenimi rokami — vi mali in najmanjši. Če otroci države molijo za svojo domovino, vem, da naša zvezda srečno stoji. Potem ste deležni zmage in slave naše države. Vi ste izprosili blagoslov od zgoraj na naše zastave, na našo vojsko. Ljubí otroci, ne pozabite na državo, ki ji na zemlji pripadate; ne pozabite na svojega starega cesarja!«

Franc Jožef I.

Predgodnica.

Pa striček menda še ne vejo,
da sveti trije Kralji
že k nam v deželo grejo;
sicer bi se lepo obrili,
si laske pomočili
in počesali jih,
ker striček naš so Gašper
in jutri je njih god!

Jaz pa jim grem povedat;
to bodo se smijali
in bel grošek mi dali,
ker jutri je njih god!

Bogumil Gorenjsko.

